

Gold Cup 2016

Kun 7 danske folkebåde nåede de ca. 800 km og 8-9 timers lang færgetur til Guld Pokal i Helsinki. Vi fik lavet vores afsejling fra Sverige om til nat-sejlad, hvilket viste sig at være rigtig godt med to måltider og køjeplads inklusivt.

Jens Thurø med besætning og undertegnede var de først ankomne. Jens har forretningsforbindelser i Helsinki og vi andre fik på den konto en dejlig guidet tur rundt i centrum. Der var besøg på de to berømte kirker, samt markedspladser og meget andet.

Ved ankomsten lagde vi os straks bredt ud på havnen i HSK (Helsingfors Segelklubb), så der også var plads til de senere ankomne både. Lejren var mod nord med panorama udsigt over skærgården. Takket være en masse gammelt rod, fik vi etableret en fin lejr med kæmpe parasol, og fælles spiseareal.

Efterhånden ankom de sidste danske både og efter diverse små reparationer af transport-skader, blev bådene søsat i det meget lidt salte vand. Vi så en hel del blågrønne alger i havnen. Jeg hørte fra pålidelig finsk kilde, at Finland har lavet mange rensningsanlæg i de omkringliggende østlande, men da de ikke blev vedligeholdt, blev rensningen derefter. Fiskeriet er også faldet meget i området.

Ved søsætningen der vejte og målt kølprofiler: Det var skipper Bjarne Marcussen, der stod for dette. Den finske båd der sidste år blev set med skarpkantet køl, bestod Bjarnes skrappe krav med bravur, hvilket jo var den optimale udgang på den sag.

Jeg havde glædet mig specielt til mødet med de mange estere. Jeg var lidt involveret i salget af DEN 750 til Estland. Derfor havde vi lidt kontakt med nogle af dem og både Bjarne og jeg havde brugte sejl med til dem.

De gik til ekstra billige priser, da alle de estiske sejlere er unge, og har endnu ikke den store erfaring. Hvad de manglede på banen, indhentede de dog om aftenen i saunaen, hvor de til forskel fra finnerne skulle have 120°C mod finnernes 100°C. Så kunne de underholde med en dejlig smittende latter, man var helt høj efter en sådan sauna tur.

Til forskel fra andre stævner, skulle vi her selv stå for morgenmad og madpakker. Hvad der måske manglede på morgenmad, blev rigeligt jævnet ud, når vi kom i land efter sejladserne. Der var store møløl og pølser (ristet af Finn kendt fra DM), man kunne spise sig mæt i pølser og øllerne havde vi fået billetter til, men der skulle ikke meget charme til at få udleveret en eller to omgange mere.

Finnerne havde lavet et flot organiseret stævne, ved velkomsten blev de forskellige lande kaldt op på den lange trappe til klubhuset til nationale hits. Danskerne først til Brødrene Olsens "Smuk som et stjernesked" (der var ikke et øje tørt). Da alle lande var på plads med højt humør, blev nationalflagene sat. Flot start på arrangementet.

Efterfølgende var vi på "Blue Peter" som er en restaurant i forlængelse af klubhuset. Her stod menuen på salat, brød og finnernes kendte velsmagende fiskesuppe (hvid suppe med laks, kartofler og meget andet godt).

Her var der så rigtig tid til gensyn med sejlere, som vi har lært at kende fra tidligere stævner, og så vælter minder og historier op. Det er jo en ikke uvæsentlig del af sejlads.

Finnerne havde også skruet et højtryk sammen på vejrmeldings menuen. Dagene igennem stod det på svag-let og mellemluft. Det betød at vi skulle ud af havnen i god tid for at nå de 6 sømil ud til banen. Vi måtte flere gange trækkes. Hvad finnerne ikke kunne organisere af slæbebåde, det kunne esterne. De fleste hev da bare påhængsmotoren frem (den har man da med!). Så 5-6 både efter hver. Det blev indimellem lidt for spændende mellem de store færger, som vi en enkelt gang nåede at møde 5 gange på turen ind.

Dagen før vi startede sejladserne var vi ude og prøve sejlads forholdene. Området, hvor vi skulle sejle, fik før OL 1952 fjernet alle undervandsskær ved hjælp af sprængning. Det var dengang man bare gjorde tingene, som vi så stadig har glæde af.

Der foregik samtidig en lille intern holdsejlads mellem Sverige og Finland, som jeg mener svenskerne vandt.

Sejladserne foregik som de skulle på en GuldPokal bane. Den er næsten 2 sømil lang, med 2 lænsere og målgang nær topmærke. Det kan føles langt når vinden er svag. Vi nåede også den helt specielle oplevelse, i en sejlads på bagbord layline at måtte vende uden om et synligt skær. Der var selvfølgelig også et par både der vovede sig bag om. Generelt var vinden meget stabil, med få vindspring, hvilket gjorde det svært at sejle sig op igen efter en dårlig start.

65 både var til start. Det var: 1 USA, 1 GBR, 7 DEN, 9 SWE, 10 EST, 13 GER og 24 FIN.

De danske både havde flere alternative besætninger:

Per Jørgensen med Kristian Hansen og svenske Claes Hoglert fra Østersund i nord-sverige.

Ditte Andreasen med Sjonas Pedersen og Benny Christensen fra Jægerspris.

Per Buch med A-kæden, Per Puch og Hans Schultz

Jens Thurøe med A-kæden, Viktor Thurøe og Knud Peter Andersen

Søren Kæstel med A-kæden Erik Andersen og Alex Lindegaard

Per Damm med Søren Eisenhardt og Klaus Pedersen

Bjarne Marcussen med Sisi Buch og undertegnede.

Alle var tændte ved første start. Det så lidt truende ud, at der på toppen af dommerbåden stod en mand med et jagtgevær. Det viste sig bare at være finnernes måde at afgive et startskud alle 65 både kunne høre, og det virkede helt ned til læ mærke.

Efter omstart røg det sorte flag op og ud røg ca. 14 både, her iblandt 4 danske (Per Buch, Per Damm, Jens Thurøe og Bjarne Marcussen).

Det lagde en dæmper på DK bådene, men ikke mere end Søren Kæstel og Ditte Andreasen røg ud på en tyvstart dagen efter. Ditte var endda først i mål, men fik intet trut ved målgang. Ja, så var der kun Per Jørgensen der var helt uden tyvstarter, han fik til gengæld samlet så få point at han kunne vinde Guld Pokalen uden at sejle sidste sejlads. Nogle vil måske synes, det kan virke lidt arrogant, men Per siger, at det bestemt ikke må opfattes på den måde, men kun er for ikke at generer de både, som sejler om de efterfølgende placeringer.

Spændingen om de efterfølgende placeringer var før sidste sejlads stor, da 4 både lå meget tæt i point. Det var tyske Emma (Siegfried Busse) 34 p, Hasta la vista (Sönke Durst) 33 p, danske Geppeline (Per Buch) 28 p og Gisti (Ditte Andreasen) 34 p. Ditte sluttede med en prik, Sönke 2'er, Per 7'er og Siegfried 26'er. Det gjorde at 3 både sluttede med 35 point og at sidste sejlads placeringer afgjorde de endelige placeringer. Det kunne ikke være tættere og således sluttede Ditte med sølv, Sönke med bronze og Per Buch på en "lige ved" fjerde plads.

Finnerne gav os en mindeværdi god oplevelse, i spændende omgivelser og en masse både og sejlere vi ikke har mødt før. Der var også masser unge sejlere især fra Estland, som måske kan viser vejen for, hvordan vi får mere ungdom tilbage i den Danske folkebådsklasse.

Johs. Egede Olsen

Se resultatliste på Dansk Folkebådsklubs hjemmeside.

